

ஐந்தாம் பக்கம் பச்சுவோர் சர்வதேசவாதிகள்! தமிழ் பச்சுவோர் இனவாதிகள்!!” இவ்வாறு கஹிக்கொள்ளும், அல்லது நம்பிக் கொண்டிருக்கும் நடுத்தர வர்க்கப் பிரிவொன்று இன்றும் எம்மத்தியில் இருக்கின்றது. மக்களுக்குள் பல குழுக்கள் தத்தம் உலகங்களின் உள்ளே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். சில நேரம் இப்படியான வெவ்வேறு உலகங்களுக்குள் நுளையக் கிடக்கவும் சந்தர்ப்பங்களில் கிடக்கவும் அனுபவங்கள் வேடிக் கையானவன.

அந்த விசித்திர அனுபவங்களான அலசுவதன் மஹம் அவர்களின் உலகையும், அதன் டாக எம்மையும் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இலங்கை 500 வருட காலமாக அந்நியர் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததன் விளைவு. இன்று இலங்கையின் மலே தட்டு வர்க்கத்தினர் மட்டுமல்ல, அடித்தட்டு வர்க்கத்தினர் கட்ட காலனிய மனவாலகில் வாழ்கின்றனர். அல்லது அப்படி வளர்க்கப்படுகின்றனர். பண்டைய காலங்களில் எமது மஹாதாயை எம்மைப் போல சிந்திக்கவில்லை. நான் நாகரீக வளர்ச்சியை இங்கே குறிப்பிடவில்லை. தன்னிலையுணர்வை, சமீபத்தில் தனது பாத் திரம் பற்றிய வரையறை பற்றியே இங்கே பச்சுப்படுகின்றது. தமிழர், சிங்களவர் என்ற மொழியை அடிப்படையாக கொண்ட தேசியம் உருவான 20 மஹாநாண்டு வரையில், மக்கள் தமது குலத்தை, சாதியை, பிரதேசத்தை, அதற்கும் மலோல் மதத்தை கொண்ட மட்டுமே தம்மை அடையாளப்படுத்தினர். தாம் என்ன மொழி பச்சுகிறோம் என்பது குறித்து யாரும் அலட்டிக்கொள்ளவில்லை. அதனால் வாழும் இடத்தை பொறுத்து தமிழர் சிங்களவராவதும், சிங்களவர் தமிழராவதும் தாராளமாகவே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த காலங்கள் அவை.

ஆங்கிலேயருக்கு முன்னர் இலங்கையை ஆண்ட போர்த்துகேயரும், ஓல்லாந்தரும் அப்போது தமது தாயகத்தில் இருந்ததைப் போல நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி முறையைப் பின்பற்றியதால், பெருமளவில் குடியேறியிருந்த அவர்களின் இனத்தை சேர்ந்த, அல்லது அவர்களுக்கு விசுவாசமான கலப்பின பறங்கியர் மட்டுமே ஆட்சியதிகாரத்தை நிர்வகிப்பவர்களாக இருந்ததால், உள்ளாட்டு மக்களின் வாழ்வில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் மிகக் குறைவே எனலாம். ஆனால் ஆங்கிலேயர் வந்த காலத்தில், உலகில் முதலாளித்துவ பொருளாதாரம் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. அதற்கு ஒரு மத்திய தர வர்க்கம்

Written by

Sunday, 02 November 2008 21:53 - Last Updated Sunday, 02 November 2008 22:02

தவேபைப் பட்டது.

ஒரு சாம்ராஜ்யம் நிலைத்து நிற்க வணை டுமானால், உள்ளூரில் ஒரு அபிவருபிக் கும்பல் உருவாக வணை டும். அந்தக் கும்புவை சேர்ந்த பிள்ளைகளை சாம்ராஜ்ய தலைநகருக்கு கல்வி கற்க அனுப்பி வகைக் வணை டும். ஏகாதிபத்திய கல்வியால் மௌசை சலவை செய்யப் பட்டு ஊர்திரும்பும் புதிய தலைமுறை, சாம்ராஜ்யத்தின் உள்ளூர் மூகவர்களாக ஆட்சியை நிர்வகிப்பார்கள். இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் மாபெரும் சாம்ராஜ்யங்களை கட்டி ஆண்ட எகிப்தியர்களும், ரோமர்களும் அறிமுகப் படுத்திய “ஒரு சாம்ராஜ்யத்தை நிர்வகிப்பது எப்படி?” என்ற பாடத்தை ஆங்கிலயேர்கள் கச்சிதமாக கடைப்பிடித்தனர். உள்நாட்டு நிலச்சுவாந்தர்கள் பலர்தமது பிள்ளைகளை லண்டனுக்கு அனுப்பி பபிக் வகைக் கும்புவை பணவசதி படத்தை தவர்களாக இருந்தனர். ஆங்கிலயேர் ஆட்சியில் கிறிஸ்தவர்களாக இருந்தால் சலுகைகள் கிடைத்தன. ஆட்சியாளரின் ஆங்கிலயே கல்வியை கற்றவர்கள் அரசநிர்வாகத்தில் பங்குபற்றுவது எளிதாக இருந்தது.

இன்று ஆங்கில மோகம் கொண்ட தலைமுறைக்கு மறே கிறிபிட்ட சரித்திர சான்றுகள் எதுவும் தரெயாது. தரெந்து கொள்ள விரும்பமும் இல்லலை. அவர்களைப் பொறுத்த வரை சரித்திரம் என்ற ஒன்றே கிடையாது. உலகம் இப்போது உள்ளதெப்போல, அப்போது இருந்தது, அது எப்போதும் இப்படித்தான் இருக்கும். ஆங்கிலம் உலக மொழியானது ஒரு தற்செயல் நிகழ்ச்சி என்று வாதிப்பார்கள், அல்லது மதப்பற்றாளர்கள் என்றால் அதுவகே கடவுளின் விரும்பம் என்பர். அந்த வர்க்கத்தையே சேர்ந்த பபித்து பட்டம் பற்றேறோரும், ஆங்கிலமே உலகம் மூழுவதும் பசேப்டுவதாக நம்பிக் கொண்டிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்களது உலகமானது, கடல் கடந்த தொழில் வாய்ப்பை எதிரநோக்கும் அமெரிக்கா, அவுஸ்திரலேயா போன்ற நாடுகளுக்கு அப்பால் எதுவாமே இல்லலை. தப்பித்தவறி பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்குள் புகுந்து விட்டால், இந்த மக்கள் ஏன் ஆங்கிலம் பசேுகிறார்கள் இல்லலை என்று நொந்து கொள்வார்கள். அதேநேரம் ஆங்கிலயேர் தம் நாட்டில் வறே மொழி பசேப்டாததனே என்று கடைக் மாட்டார்கள். சூரூக் கமாக சொன்னால், எமது “கற்பு-ஆங்கிலயேர்கள்”, “வள்ளை-ஆங்கிலயேரை” விட ஒரு பபி மலேவே போய் விட்டனர்.

நடுத்தர வர்க்க மக்களில் பலருக்கு தம்மைப் போன்றோர் மட்டுமே உலகில் இருப்பதாக எண்ணம் இருக்கும். அதற்கு காரணம் கலாச்சாரம் அவர்கள் சார்ந்ததாக இருப்பது தான். திரைப்பட கதா மாந்தர்கள் நடுத்தர வர்க்க பிம்பமாக காட்சிதருவர். இலக்கியங்கள் யாவும் எழுதப்பபிக் கத்தரெந்த பிரிவையே சந்தையாக கொண்டிருக்கும். பல பபி முறைபட்ட சம்கத்தில், அந்தஸ்து என்பது பொருளாதாரம் சார்ந்ததாக இருக்கும். மதலாளித்துவ கல்விமுறை தமக்கு சவேகம் செய்பவர்களை உருவாகுவதை நோக்கமாக கொண்டது. அதிலும் திறமை கொண்டவர்க்கு அள்ளி வழங்கும் தன்மை கொண்டது. இதனால் ஒப்பீட்டளவில் உழைக்கும் வர்க்கத்தை விட மலேநிலையில் இருக்கும் வசதி கருதி, அதை அடையும் வழி கருதி, கல்வியை ஒரு ஊக்கியாக நடுத்தரவர்க்கம் கண்டு கொண்டதில் வியப்பில்லை. அதிலும் ஆங்கில வழிக் கல்விக்கு என்று ஒரு சிறப்பம்சம் உண்டு. சர்வதசே மலதனத்திற்கு சவேகம் செய்ய ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் அவசியம். இன்று அமெரிக்கா, இங்கிலாந்து போன்ற நாடுகளில் மலதனம் கவிந்து கிடப்பதால், ஆங்கில வழிக் கல்வியின் மதிப்பு அதிகம்.

இலங்கையில் சூதந்திரத்திற்கு பின்னரும் ஆங்கிலமே பாடசாலைகளில் போதனா மொழியாக இருந்தது. ஐம்பதுகளில் தசேயவாத சூதந்திரக் கட்சியை ஸ்தாபித்து பிரதமரான

Written by

Sunday, 02 November 2008 21:53 - Last Updated Sunday, 02 November 2008 22:02

பண்டாரநாயக்க வந்த பின்னரே மாபெரும் சமீக-கலாச்சார மாற்றம் ஏற்பட்டது. சிங்களப் பகுதிகளில் சிங்களமும், தமிழ் பகுதிகளில் தமிழும் போதனாமொழியாகியது. பண்டாரநாயக்கவை ஒரு சிங்கள இனவாதியாக பார்க்கும் தமிழர்கள், தமது பிள்ளைகள் தமிழ் கற்க காரணம் யார் என்று சொல்வதில்லை. அதனேரேம் அவரை ஒரு முற்போக்குவாதியாக பார்க்கும் சிங்களவர்கள் இன முரண்பாடுகளின் தோற்றத்தை கண்டுகொள்வதில்லை. அதனேரேம் ஏகாதிபத்தியமும் தனது நலன்களைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறைப்பட்டது. கல்வியைத் தேசிய மொழியாகக் கவதும், பொருளாதாரத்தை பொருளாதாரத்தைத் தேசியமயமாக்குவதும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாக புரிந்து கொண்ட சி.ஐ.ஏ. ஒரு புத்த பிக்குவிடம் துப்பாக்கியை கொடுத்து கொலைச் செய்வதைத் தது.

பண்டாரநாயக்க காலத்தில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனையின் பின்னர் தான், ஆங்கிலம் பச்சுவோர் “சர்வதேசவாதிகள்” (ஏகாதிபத்திய விசுவாசிகள் என்பதன் நாகரீக வடிவம்) ஆனார்கள். அதனேரேம் தமிழ் பச்சுவோர் “இனவாதிகள்” (ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பாளர்கள் என்பதன் புராதன வடிவம்) என வகைப்படுத்தப்பட்டனர். சிங்களவரும், தமிழரும் ஒருவரை ஒருவர் இனவாதிகள் என்று குற்றம் சாட்டுவது வறோ விடயம். நான் இங்கே ஏகாதிபத்திய மறே பார்வையைப் பற்றி மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளேன். இப்போது கட்ட உள்நாட்டு அரசியல் வாதிகளைப் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த “கறுப்பு-ஆங்கிலியர்கள்”, ஐரோப்பிய வள்ளையின் “தேவர்களின் வருகைக்காக” காத் திருக்கின்றனர். உலகமயமாக கலும், மறுகாலனியாதிக்க அலையும், அவர்களுக்குப் பொன்னான வாய்ப்பை வழங்கியது. புதிது புதிதாக கடனை விரித்த பன்னாட்டு கம்பனிகளில் தமது ஆங்கிலப் புலமையை காட்டி ஓட்டிக் கொண்டனர். சர்வதேச மலதனம் அள்ளி வழங்கிய, பணத்தை கண்டு மயங்கினர். இதனால் அவர்களது ஆங்கில மோகமும், அது தந்த சரூகும் கட்டியுதே தவிரக் குறையவில்லை. அமெரிக்க பங்குச் சந்தையில் ஏற்பட்ட சரிவும், அதைத் தொடர்ந்த பொருளாதார தகேகமும், கறுப்பு-ஆங்கிலியரின் எதிர் காலத்தை களே விக் குறியாகக் கி உள்ளது.

சர்வதேச மலதனமானது, உலகின் ஒவ்வொரு சிறு பகுதியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நோக்கில் உள்ளீர் முதலாளிகளை வளர்த்து விடுகின்றது. உள்ளீர் முதலாளிகளைப் பொறுத்தவரை, கடல் கடந்த கனவுகள் இருந்தபோதும், முதலில் உள்ளீரிலேயே வியாபாரம் செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதனால் தவிரக் கவியலாமல் உள்ளீர் மக்கள் பச்சும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சியடக்கின்றது. ஒரு சரக்கின் விற்பனை மொழியாக ஆங்கிலத்தை பயன்படுத்த முடியாது. அது நகரம் தவிரந்த நாட்டுப்புறங்களில் பலருக்குப் புரியாது. அதனால் தான் மலதனத்தின் வளர்ச்சியினால், தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி (பிற மொழிகளைப் போன்றே) தவிரக் க முடியாத ஒன்று. இது உலகமயமாக கலின் நல்ல விளைவுகளில் ஒன்று.

இருப்பினும் ஊடகங்களின் பெருக்கமானது தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கு துணை போனாலும், அதன் மலமாக ஆங்கிலம் மறமைகமாக திணிக்கப் படுகின்றது. தொலைக்காட்சியில் பட்டியலிக்கும், திரையுலக பிரபலங்கள் போன்றோர், தமிழுடன் ஆங்கிலத்தையும் சமவிகிதத்தில் கலந்து பச்சுவதை, இந்த தொலைக்காட்சிகள் அனுமதிக்கின்றன. மலே நாடுகளில் அப்படி ஒருவர் பட்டியலித்தால், (உதாரணத்திற்கு பிரெஞ்சு டி.வி.யில் ஒருவர் பிரெஞ்சும் ஆங்கிலமும் கலந்து பச்சினால்) அதனை உபதலைப்புகளுடன் தான் ஒளிபரப்புவார்கள். அதே போன்று எமது தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள் செய்யாத காரணம் என்ன? தமிழ் மட்டுமே தெரிந்த பாமரனும் ஆங்கிலம் கற்பதற்கான ஏக்கத்தை உருவாக்குவதைத் தவிர வறோ நோக்கம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

Written by

Sunday, 02 November 2008 21:53 - Last Updated Sunday, 02 November 2008 22:02
